

възкръсне Оня, който е носилъ любовъ на цѣлото човѣчество... И когато свѣщенника е казалъ: "Христосъ Възкресе!", твоята играчка, както я наричашъ, иде да пречисти хората. Едно полудело дѣте и днесъ напомня за твоето причастие.

АНДРЕЙ. Разбира се, че не е хубаво да полудѣе заради мене едно дѣте. Да прекъснешъ нормалното съществуване на единъ току що започналъ животъ... Не е хубаво. Но тогава всички бѣхме полудели, или не- хипнотизирани.

ПОПОВЪ. Всички! /раздразнено/ Не е вѣрно, азъ никога не съмъ билъ хипнотизиранъ! Винаги съмъ гледалъ съ отворени, моряшки, очи. Морето никога не търпи хипнотизирани тѣ.

АНДРЕЙ. Нека да не бждатъ всички. Имаше нѣкои, които виждаха, но мълчаха защото имъ беше удобно да мълчатъ. Други не смѣха. Азъ бѣхъ най-младия, най-избухливия и не издържахъ...

ПОПОВЪ. Да... не издържа... И всѣ пакъ началото не е ясно. Какво те накара?

АНДРЕЙ. Чакай, чакай, сега ще ти кажа... Нека събера мислитѣ си. Нѣма да се оправдавамъ... Отъ начало, когато бѣхъ въ чужбина, дълго меслѣхъ за това. Отъ първо, всичко бѣше въ мъгла, но после, лека-полека, взе да се прояснява. Разбрахъ, че не така си трѣбвало да постъпя. Най-големата ми грѣшка е тази, че хората не знаеха защо постъпихъ така. А иначе, по принципъ, бѣхъ правъ.

ПОПОВЪ. Не разбирамъ. Правъ?!... Какъ по принципъ... Защо правъ?... Какво бѣха виновни онези, които бѣха вътре, та искаше да ги накажешъ? Какво бѣ виновно дѣтето...

АНДРЕЙ. Дѣтето не е виновно за нищо. Но другитѣ, всѣ пакъ, бѣха виновни, защото не виждахъ. И ако съмъ изралъ тази нощъ, сигурно съмъ искалъ да разбератъ. Именно това ли съмъ искалъ, или не и до сега точно не мога да разбера, но иначе не може да бжде. Съвсѣмъ ясно помня,